

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/94/2016
Identifikačné číslo spisu: 7014200440
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7014200440.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: Education Training & Consulting company, a.s., so sídlom Učňovská 6, Košice, IČO: 31 720 633, zast.: JUDr. Martin Polák, advokát so sídlom, Moyzesova 38, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. mája 2016 sp. zn. 6S/51/2014-53 v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/51/2014-53 zo dňa 12. mája 2016 zrušuje a vec krajskému súdu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie na finančnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 1100303/1/83520/2014/5309 z 17.02.2014 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice (ďalej na účely rozsudku len „správca dane“) č. 9801403/5/1329759/2013/Vás z 07.11.2013 (ďalej na účely rozsudku len „prvostupňové rozhodnutie“).

Podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku v znení relevantnom na prejednávajúcu vec odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správca dane podľa § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“, resp. „DPH“) za zdaňovacie obdobie

november 2011 vo výške 20.000,00 €. Vyrubenie rozdielu dane správca dane odôvodnil tým, že žalobca porušil § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zák. č. 222/2004 Z.z.“).

Podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

Podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní určí rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov vykázat' alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.

Podľa § 49 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak

a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 19 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

Podľa § 69 ods. 5 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení každá osoba, ktorá uvedie vo faktúre alebo v inom doklade o predaji daň, je povinná zaplatiť túto daň.

3. Ďalej z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie november 2011 a protokol z tejto daňovej kontroly č. 9800403/5/217072/2013/Vás z 24.01.2013 (ďalej len „protokol“) bol žalobcovi doručený dňa 06.02.2013. Uvedenou kontrolou preveroval oprávnenosť nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane. Pripomienky žalobcu k protokolu boli prerokované dňa 26.03.2013.

4. Správca dane neuznal žalobcovi právo na odpočítanie dane z faktúry č. 2011154 zo dňa 28.11.2011 vystavenej daňovým subjektom NUTRI - EXACT SK, s.r.o., Košice, (ďalej len „dodávateľ“), za reklamné plnenie, pretože správca dane dospel k záveru, že dodávateľ žiadnu službu neobstaral ani nedodal.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

5. Proti napadnutému rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) žalobu o preskúmanie právoplatného rozhodnutia a postupu správnych orgánov, na základe ktorej krajský súd v konaní podľa druhej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v len „O.s.p.“) (§ 247 a nasl.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.), pričom dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

6. Podľa názoru krajského súdu v správnom konaní nebolo úlohou žalovaného dokazovať, že nenastali skutočnosti, o ktorých žalobca v daňovom priznaní tvrdí, že nastali; naopak bolo úlohou žalobcu preukázať, že tieto skutočnosti nastali. Z dôkazov, ktoré žalobca predložil v daňovom konaní a zo šetrenia správcu dane vyplývajú skutočnosti, o ktoré správca dane oprel svoj záver, že realizácia sporného zdaniteľného plnenia nebola preukázaná, pričom svoju úvahu žalovaný vo svojom rozhodnutí opísal.

7. Podľa krajského súdu pokiaľ si daňový subjekt uplatní právo na nadmerný odpočet dane a následne nepreukáže, že boli splnené podmienky na takýto odpočet a že došlo k zdaniteľnému plneniu, je dôvodný záver o tom, že zo strany daňového subjektu išlo o úmysel získať neoprávnenú výhodu od štátu.

Odpočítanie dane nenastáva ex lege, ale je právom daňového subjektu spojeným s jeho dôkaznou povinnosťou.

8. Z odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov podľa krajského súdu dostatočným spôsobom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Iba v prípade, ak by boli právne závery správnych orgánov v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami správcu dane alebo by z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia nevyplyvali také závery, bolo by možné rozhodnutia správnych orgánov považovať za nedostatočne odôvodnené a tým nepreskúmateľné, a to v preskúmanom prípade súd nezistil.

9. Krajský súd uviedol, že u žalobcu neboli splnené podmienky na odpočítanie dane ustanovené v § 19 ods. 1 až 4 a v § 49 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z., pretože uskutočnenie zdaniteľných plnení je ekonomická činnosť plne pod kontrolou daňového subjektu, v tomto prípade žalobcu, a tiež preto, že žalobca mal možnosť si obstarat' dostatočné dôkazy, ktoré by mu boli zabezpečili preukázateľnosť uskutočneného zdaniteľného plnenia správcovi dane, ktorý v rámci daňovej kontroly je oprávnený preverovať skutočnosti pre určenie dane postupom podľa Daňového poriadku, a to žalobca neurobil, keďže také preukázateľné dôkazy správcovi dane a žalovanému nepredložil.

III.

Odvolyvanie žalobcu, vyjadrenie žalovaného

A)

9. V odvolaní proti rozsudku podanom osobne do podateľne krajského súdu dňa 30.06.2016 (č.l. 64) žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v súlade s ustanovením § 205 O.s.p. označil nasledujúce dôvody odvolania:

súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p./; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p./.

10. Odvolací súd v stručnosti rekapituluje odvolacie námietky žalobcu:

- žalovaný sa nevyrovnal s námietkami z administratívneho odvolania a mechanicky skonštatoval správnosť záverov správcu dane;
- krajský súd sa v odôvodnení nevyrovnal s hmotnoprávnymi ani procesnoprávnymi námietkami a svoje rozhodnutie primerane neodôvodnil;
- krajský súd neaplikoval zákonné ustanovenia na žalobcom namietané okolnosti;
- nie je zrejmé, v akých súvislostiach žalobca neunesol dôkazné bremeno, žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/1/2011;
- v rozsudku krajského súdu absentuje právny názor na obsah dôkazného bremena a okruh nepreukázaných skutočností;
- vo vzťahu k nepreukázaniu práva na predaj pozície generálneho reklamného partnera žalobca predložil Zmluvu o reklamnom partnerstve, navyše ide o kategóriu skutočností, ktoré nastali u odberateľa a v takom prípade neznáša dôkazné bremeno za iný podnikateľský subjekt žalobca, ale správca dane;
- nie je zrejmé, prečo žalovaný tvrdí, že nemal k dispozícii podpísanú a datovanú zmluvu, ak by k takému omylu došlo, nič nebránilo správcovi dane, aby na to daňový subjekt upozornil aj s príslušnou výzvou;
- žalobca podrobne vysvetlil námietky, ktoré nereflektoval žalovaný a týmto sa mal zaoberať krajský súd z hľadiska právneho posúdenia, ale krajský súd všeobecnými konštatáciami bez ich aplikácie na konkrétnu situáciu upiera žalobcovi právo domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Na stranách 5-9 sa nenachádza ani jedna zmienka o skutkovom stave a jeho posúdení, ide o sumarizáciu zákonných ustanovení a nie je tam ani zmienka o žalobcovi;
- krajský súd sa vôbec nezaoberal namietaným porušením žalobcových práv tým, že správca dane nepredložil splnomocnenému zástupcovi žalobcu dňa 18.02.2013 celý spisový materiál;
- žalobca namietal skutočnosť, že správca dane pri rozhodovaní nevzal do úvahy jeho právnu argumentáciu, vec nesprávne právne posúdil, nesprávne sa vysporiadal s posúdením vykonaných dôkazov a v konečnom dôsledku na základe nesprávneho zhodnotenia dôkazov rozhodol v rozpore so

zákonom č. 222/2004 Z.z. Krajský súd však nezaujal stanovisko k predmetu konania;

- právne posúdenie krajským súdom nemôže byť mechanickým zopakovaním správnosti zistení v rámci daňovej kontroly, ale má predstavovať primerané a vyčerpávajúce vysporiadanie sa so všetkými žalobnými námietkami a odôvodnenie rozsudku má preto predstavovať úplné a jednoznačné vyriešenie pre vec podstatných právnych otázok;

- súd prakticky prevzal bez ďalšieho zdôvodnenia názor daňových orgánov o preukazovaní splnenia podmienok na odpočítanie dane ako „formálno-právnej“ povahy, súd v podstatne nepodložil tento argument relevantným zdôvodnením;

- rozsudok krajského súdu je vo svojej podstate nepreskúmateľný a arbitrárny, nemožno z neho vyvodiť jeho náhľad na závery prieskumu napadnutého rozhodnutia, dochádza tým k popretiu zmyslu a ducha ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu žalobcu ako daňového subjektu.

11. Žalobca navrhol zrušiť rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

B)

12. Podľa vyjadrenia žalovaného námietky v odvolaní, ktoré sa týkajú vecného posúdenia, sú obsahovo zhodné so žalobnými dôvodmi, pričom žalovaný ich považuje za neopodstatnené. Vykonaným dokazovaním bolo dokázané, že k dodaniu fakturovaných služieb nedošlo tak, ako je to deklarované na spornej faktúre, daňová povinnosť dodávateľovi nevznikla a nevzniklo ani právo na odpočítanie dane. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne (viď § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je v medziach uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p. prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto odvolací súd primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania mal na zreteli účel správneho súdnictva pri prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a v takto vymedzenom rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

15. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 6 Sžo 84/2007, sp.zn. 6 Sžo 98/2008, sp.zn. 1 Sžo 33/2008, sp.zn. 2 Sžo 5/2009 či sp.zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

16. Z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu k problematike daní plynie, že správa daní vo vzťahu k fiškálnym záujmom štátu je príslušnými hmotnoprávnymi a procesnými predpismi verejného práva upravená tak, že daňový subjekt má okrem iného povinnosť sám si daňovú povinnosť vypočítať, priznať ju a zároveň hodnoverne preukázať prostredníctvom riadne vedeného účtovníctva a iných listinných

dôkazov, pričom v rámci daňového konania nesie dôkazné bremeno. Správca dane je oprávnený a zároveň aj povinný s využitím inštitútu daňovej kontroly a iných procesných postupov, samozrejme za zachovania procesných práv daňových subjektov, zisťovať a preverovať základ dane alebo iné skutočnosti pre správne určenie dane alebo nároku na odpočítanie DPH (m.m. napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu vo veci sp.zn. 8 Sžf 75/2014).

17. Zákon o DPH vyžaduje na vznik nároku na odpočítanie dane súčasné splnenie tak materiálnej, ako aj formálnej podmienky, teda daňový subjekt musí preukázať, že faktúry, prípadne iné listiny, na základe ktorých si uplatňuje odpočet dane, presne odrážajú skutočne realizované plnenia. Faktúra je relevantným dokladom, len ak je nepochybné, že v nej uvedené údaje odrážajú reálne plnenie. To, že určitý doklad má všetky náležitosti účtovného dokladu a je riadne záúčtovaný v zmysle zákona o účtovníctve, ešte nie je dôkazom o tom, že daňový subjekt je oprávnený uplatniť si odpočítanie dane z tohto dokladu (m.m. napr. rozhodnutie vo veci sp. zn. 8 Sžf 26/2014).

18. V posudzovanom prípade je vo vzťahu k oprávnenosti uplatnenia práva na odpočet dane sporný materiálny základ jednej faktúry od dodávateľa, konkrétne sa nezhoda týka toho, či žalobca dostatočne preukázal, že došlo k plneniu zo strany dodávateľa. V žalobe žalobca namietal, že finančné orgány nesprávne vyhodnotili otázku rozloženia dôkazného bremena a odkazuje okrem vlastných úvah aj na judikatúru, hoci vo veľmi skromnej miere. Zároveň žalobca poukazuje na procesné pochybenie správcu dane, ktorý mu nepredložil na nahliadnutie celý spisový materiál dňa 18.02.2013.

19. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia rozsudku krajského súdu musí dať za pravdu žalobcovi, ktorý namieta, že krajský súd sa nedostatočne zaoberal jeho žalobnými námietkami, resp. ich čiastočne ignoroval. Okrem sumarizácie skutkového stavu a podaní účastníkov konania krajský súd poskytol viacmenej iba „genericke“ odôvodnenie svojho rozhodnutia, ktoré síce nemusí obsahovať nepravdivé tvrdenia, ale je príliš všeobecné a nereflektuje okolnosti prípadu ani žalobné námietky. V zásade je správne stanovisko krajského súdu, ktorý má za to, že dôkazné bremeno na strane žalobcu je väčšie, než naznačuje žalobca.

20. Krajský súd však neposkytol odpoveď na otázku, na základe čoho sa domnieva, že postup žalovaného pri hodnotení dôkazov bol v konkrétnom prípade v súlade so zákonom. Najmä krajský súd nereagoval na námietku o nesprávnom hodnotení dôkazov vo vzťahu k oprávneniu dodávateľa poskytnúť žalobcovi pozíciu generálneho reklamného partnera, s poukazom na zmluvu medzi dodávateľom a organizátorom podujatia PROMO STAR Company, s.r.o.

21. Správny súd síce nemusí dopĺňať úvahy správneho orgánu a pridávať argumenty podporujúce jeho závery, avšak aspoň stručne musí reagovať na konkrétne výhrady žalobcu. V opačnom prípade hrozí, že účastník konania si bude musieť iba domýšľať úvahy súdu a tak sa mu rozhodnutie súdu môže javiť ako arbitrárne a tak v podstate nepreskúmateľné.

22. Časti z odôvodnenia rozsudku - „Z dôkazov, ktoré boli žalobcom predložené v daňovom konaní a zo šetrení správcu dane vyplývajú skutočnosti, o ktoré žalovaný oprel svoj záver, a to ten, že realizácia predmetných zdaniteľných plnení nebola preukázaná. Žalovaný sa pri rozhodovaní spravoval úvahou, ktorú v odôvodnení rozhodnutia opísal a v rámci ktorej hodnotil vo vzájomnej súvislosti všetky skutočnosti, ktoré v konaní boli zistené. [...] Z odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov podľa právneho názoru súdu dostatočným spôsobom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Iba v prípade, ak by boli právne závery správnych orgánov v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami správcu dane alebo by z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia nevyplývali také závery, bolo by možné rozhodnutia správnych orgánov považovať za nedostatočne odôvodnené a tým nepreskúmateľné, a to v preskúmanom prípade súd nezistil.“ - síce vzbudzujú dojem, že sa krajský súd zaoberal prieskumom rozhodnutia žalovaného, avšak rovnako by mohli byť vložené do akéhokoľvek rozsudku o zamietnutí žaloby, pričom presvedčivosť takéhoto odôvodnenia by bola rovnako nízka.

23. Okrem toho krajský súd celkom opomenul, že žalobca namieta aj porušenie jeho procesných práv v dôsledku nesprístupnenia celého spisového materiálu v daňovom konaní. Existenciu a prípadne intenzitu tohto porušenia práv je potrebné preskúmať, pričom treba mať na zreteli, do akej miery tým mohol byť ovplyvnený výsledok konania.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd svojím postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi konania znemožnil realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, pričom možnosť konať pred súdom prvého stupňa je účastníkovi odňatá vždy, ak jeho rozhodnutie neposkytuje účastníkovi konania dostatočné argumenty preukazujúce zákonnosť jeho rozhodnutia alebo postupu. U nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť vyhodnotenia relevantných právnych otázok ani preskúmania vád správneho konania. Najvyšší súd poukazuje napríklad na svoje skoršie obdobné rozhodnutia, napr. sp. zn. 1Sžf/29/2015 zo 14.02.2017, kde uviedol: „[...] Najvyšší súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci sa krajský súd dostatočne a vyčerpávajúcím spôsobom nevysporiadal s námietkami, ktoré uplatnil žalobca v žalobe, v odôvodnení napadnutého uznesenia na ne nereagoval, a preto má Najvyšší súd za to, že odvolacie námietky žalobcu sú spôsobilé privodiť zrušenie uznesenia krajského súdu, nakoľko jeho odôvodnenie je nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Takýmto postupom krajského súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.“, alebo sp. zn. 8Sžf/73/2014 z 23.06.2016, ktorého záverov sa odvolací súd pridržiava a v ktorom príslušný senát tiež uviedol: „Napadnutý rozsudok postráda dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemôže argumentáciu účastníka iba odmietnuť ako nesprávnu, ale jeho povinnosťou je tiež uviesť, v čom jej nesprávnosť spočíva. Argumenty súdu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Konštatovanie súdu, že argumenty účastníka sú nesprávne alebo irelevantné, bez toho, aby súd uviedol, prečo ich považuje za nesprávne alebo irelevantné, možno považovať za arbitrárne.“

25. Preto odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu ako nepreskúmateľný (ide o vadu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). S ohľadom na to ostatné odvolacie dôvody žalobcu (nesprávne skutkové zistenia i nesprávne právne posúdenie zo strany krajského súdu) považuje zatiaľ za predčasné a ich skúmanie za nadbytočné.

26. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu dostatočne podrobne a jasne odôvodniť svoje nové rozhodnutie, pričom musí reagovať aj na konkrétne žalobné námietky žalobcu. Pritom však naďalej treba prihliadať na prieskumný charakter správneho súdnictva a nemusí byť nevyhnutné ani vykonávať nové dôkazy ani dopĺňať odôvodnenie napadnutého rozhodnutia o nové dôvody alebo úvahy.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 224 ods. 3 O.s.p. v novom rozhodnutí krajský súd (pričom bude už aplikovať príslušné ustanovenia S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).